

ÎN C H E I E R E

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Iuliana Oprea, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mocanu Serghei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Mocanu Serghei către Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" cu privire la accesul la informație și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Mocanu Serghei, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 august 2014,

c o n s t a t ă

La 08 aprilie 2014 Mocanu Serghei s-a adresat în instanța de judecată cu cererea de chemare în judecată împotriva Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” cu privire la constatarea faptului încălcării dreptului său de liber acces la informația solicitată prin cererea din 26 februarie 2014 recepționată de pîrît la 27 februarie 2014, obligarea pîrîtlui să prezinte informația solicitată și încasarea de la Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” în beneficiul său, cu titlu de prejudiciu moral a sumei de 10 000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, la 27 februarie 2014 a solicitat să-i fie furnizată informația referitor la activitatea lui Balagura Marcel Gheorghe în cadrul Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” și anume: care este perioada de muncă a cetățeanului Balagura Marcel Gheorghe a.n. 08.08.1961 în cadrul Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din Republica Moldova, care a fost regimul lui de muncă; care a fost motivul întreruperii relațiilor de muncă; ce titlu științific deține cetățeanul Balagura Marcel Gheorghe, dacă deține, în temeiul cărui act cu anexarea unei copii de pe acest

înscris; ce grad de calificare deține cetățeanul Balagura Marcel Gheorghe, dacă deține, în temeiul cărui act cu anexarea unei copii de pe aceste înscrisuri; când cetățeanul Balagura Marcel Gheorghe a fost atestat sau perfecționat, pentru confirmarea calificării și cu care calificativ a fost apreciat; studiile și calificarea pe care le deține cetățeanul Balagura Marcel Gheorghe îi permite efectuarea intervențiilor chirurgicale în domeniul urologiei; conform studiilor obținute și calificării deținute de cetățeanul Balagura Marcel Gheorghe el deține specialitatea chirurg; care a fost specializarea cetățeanului Balagura Marcel Gheorghe la absolvirea universității (institutului); s-a aflat cetățeanul Balagura Marcel Gheorghe în vre-un litigiu cu universitatea (institutul), dacă da, care a fost obiectul și soluția pe litigiu.

Menționează că, la cererea sa a primit răspuns, cu care nu este de acord, deoarece, prin neacordarea informației și actelor solicitate, constituie o încălcare flagrantă a drepturilor sale.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 august 2014 s-a respins, ca neîntemeiată acțiunea.

La data de 07.08.2014 Mocanu Serghei a depus apel, iar la data de 30.09.2014 a depus apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2014 s-a respins apelul declarat de către Mocanu Serghei, fiind menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 august 2014.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, în baza prevederilor art.5 alin.(1) al Legii nr.133 din 08.07.2011 privind protecția datelor cu caracter personal, prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal.

Potrivit art.7 alin.(2) lit. c) al Legii nr.982 din 11.05.2000 privind accesul la informație, accesul la informațiile oficiale nu poate fi îngrădit, cu excepția informațiilor cu caracter personal, a căror divulgare este considerată drept o imixtiune în viața privată a persoanei, protejată de legislația privind protecția datelor cu caracter personal.

Conform art.8 alin.(1) al Legii nr.982 din 11.05.2000 privind accesul la informație, informația cu caracter personal face parte din categoria informației oficiale cu accesibilitate limitată și constă din date referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă, a căror dezvăluire ar constitui o violare a vieții private, intime și familiale.

Potrivit pct.15 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 1 din 02.04.2007 cu privire la examinarea cauzelor privind accesul la informațiile oficiale,

informațiile cu caracter personal ale unui funcționar public, altele decât cele ce se referă la datele de identificare, pot deveni informații de interes public în măsura în care afectează capacitatea de exercitare a funcției publice de către funcționarul respectiv. Totodată, trebuie să se țină cont de faptul că persoanele publice și persoanele care exercită funcții publice au dreptul la respectul vieții lor private și de familie.

Conform art.92 al Codului muncii, legiuitorul prevede transmiterea datelor personale ale salariatului.

La transmiterea datelor personale ale salariatului, angajatorul trebuie să respecte următoarele cerințe:

a) să nu comunice unor terți datele personale ale salariatului fără acordul scris al acestuia, cu excepția cazurilor când acest lucru este necesar în scopul prevenirii unui pericol pentru viața sau sănătatea salariatului, precum și a cazurilor prevăzute de lege;

b) să nu comunice datele personale ale salariatului în scopuri comerciale fără acordul scris al acestuia;

c) să prevină persoanele care primesc datele personale ale salariatului despre faptul că acestea pot fi utilizate doar în scopurile pentru care au fost comunicate și să ceară persoanelor în cauză confirmarea în scris a respectării acestei reguli. Persoanele care primesc datele personale ale salariatului sînt obligate să respecte regimul de confidențialitate, cu excepția cazurilor prevăzute de lege;

d) să permită accesul la datele personale ale salariatului doar persoanelor împuternicite în acest sens, care, la rîndul lor, au dreptul să solicite numai datele personale necesare exercitării unor atribuții concrete;

e) să nu solicite informații privind starea sănătății salariatului, cu excepția datelor ce vizează capacitatea salariatului de a-și îndeplini obligațiile de muncă;

f) să transmită reprezentanților salariaților datele personale ale salariatului în modul prevăzut de prezentul cod și să limiteze această informație numai la acele date personale care sînt necesare exercitării de către reprezentanții respectivi a atribuțiilor lor.

Astfel, instanța de apel a invocat că, informația solicitată de către apelantul-reclamant Mocanu Serghei constituie informație cu caracter personal, deoarece informația se referă la o persoană privată, care este identificată, iar dezvăluirea informației constituie o violare a intimității persoanei, prin care se înțelege că divulgarea informației deținute de către Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie "Nicolae Testemițanu" ar fi în măsură să aducă atingere vieții particulare a lui Balagura Marcel, precum și faptul că, persoana la care se referă informația, nu a consimțit divulgarea acesteia către terțe persoane și informația respectivă nu a fost pusă la dispoziția publicului anterior datei solicitării.

Este de remarcat că, numele, prenumele, patronimicul, IDNP și alte informații ce vizează o persoană fizică, reprezintă date cu caracter personal în sensul prevederilor art. 4 al Legii nr. 17-XVI din 15.02.2007 cu privire la protecția datelor cu caracter personal.

Totodată, instanța de apel a menționat că, sunt nefondate argumentele apelantului- reclamant privitor la faptul că, prin neprezentarea informației solicitate i se îngrădesc drepturile sale, deoarece potrivit art. 54 alin. (2) din Constituție, exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sînt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

Prin urmare, instanța de apel a invocat că, toate argumentele și afirmațiile invocate de apelant, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, just au fost respinse de prima instanță, iar instanța de apel le-a apreciat ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speței.

La 03 februarie 2015 Mocanu Serghei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului Mocanu Serghei a indicat că, consideră deciziile instanțelor inferioare ilegale și neîntemeiate, deoarece în cadrul examinării cauzei instanța de apel nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea justă a litigiului și a aplicat și interpretat eronat normele dreptului material și procedural, fapt ce a dus la pronunțarea unei decizii ilegale și neîntemeiate.

Mai invocă recurentul că, instanțele de judecată eronat au motivat respingerea acțiunii, astfel nu există nici o prevedere legală care a restricționa dreptul său la accesul la informație prevăzut de art.34 alin.1 și 2 din Constituție RM al RM care imperativ indică: alin.(1) Dreptul persoanei de a avea acces la orice informație de interes public nu poate fi îngrădit.

Alin.(2) Autoritățile publice, potrivit competențelor ce le revin, sînt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal.

La fel, urmează de reținut că informația solicitată ține de domeniul public, deoarece informația solicitată ține de competențele unui medic, care anterior i-a acordat servicii medicale.

Prin urmare, indică recurentul că, este îndreptățit a solicita de la furnizorul de informație în temeiul art.10 alin.1 din Legea RM nr.982-XIV din 11 mai 2000 care prevede că „persoana are dreptul de a solicita furnizorului de informații, personal sau prin reprezentant, orice informație aflată în posesia acestora, cu excepțiile stabilite prin legislație”; art.10 alin.2 din Legea RM nr.982-XTV din 11 mai 2000 care prevede că „dreptul persoanei de a avea acces la informații nu poate fi îngădit decât în condițiile legii”.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mocanu Serghei este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mocanu Serghei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurentului se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Mocanu Serghei, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulumul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural,

verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Mocanu Serghei ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Mocanu Serghei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru